

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (trečioji kolegija) NUTARTIS

2005 m. rugsėjo 14 d. *

Byloje T-140/04

Adviesbureau Ehcon BV, įsteigta Reeuwijk (Nyderlandai), atstovaujama advokato M. Goedkoop,

ieškovė,

prieš

Europos Bendrijų Komisiją, atstovojamą L. Parpala, E. Manhaeve, nurodžiusią adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovę,

dėl reikalavimo atlyginti žalą, kurią ieškovė tariamai patyrė dėl to, kad buvo atmesta jos paraiška, pateikta pagal 1996 m. rugpjūčio 10 d. paskelbtą skelbimą apie konkursą (OL C 232, p. 35) dėl paslaugų, susijusių su 1980 m. liepos 15 d. Tarybos direktyva 80/778/EEB dėl žmonėms vartoti skirto vandens kokybės (OL L 229, p. 11),

* Proceso kalba: olandų.

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
(trečioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas M. Jaeger, teisėjai V. Tiili ir O. Czúcz,

kancleris H. Jung,

priima šią

Nutartį

Faktinės aplinkybės

- ¹ 1996 m. rugpjūčio 10 d. Komisija *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* (OL C 232, p. 35) paskelbė skelbimą apie konkursą pirkti paslaugas, susijusias su 1980 m. liepos 15 d. Tarybos direktyva 80/778/EEB dėl žmoniems vartoti skirto vandens kokybės (OL L 229, p. 11, toliau – skelbimas apie konkursą). Su konkursą laimėjusiu asmeniu turėjo būti pasirašoma pradinė vienerių metų sutartis, kurią galima pratęsti dar dvejiems metams, jei paslaugų gavėją tenkina teikiamų paslaugų kokybė. Sutartis sudaroma dėl techninės ir mokslinės paramos teikimo „geriamo vandens“ grupei, priklausančiai „Aplinka, branduolinė sauga ir civilinė sauga“ generalinio direktorato „Vandens apsauga, dirvožemio išsaugojimas ir žemės ūkis“ skyriui, bei susijusi su pasiūlymais persvarstyti šią direktyvą.

- 2 Konkursas, kaip nurodoma jo techniniame priede, turėjo vykti dviem etapais.

- 3 Per pirmąjį etapą turėjo būti atrinkti paraiškas pateikę asmenys, atitinkantys šias sąlygas:
 - jie yra fiziniai arba juridiniai asmenys ir tai įrodo pateikdami įregistravimo dokumentus arba nurodydami oficialių registrų numerius,

 - jie įrodo savo ekonominę ir finansinę padėtį, pateikdami bankų išduotas pažymas ir (arba) balansus arba jų išrašus,

 - jie pateikia informaciją apie kvalifikaciją, ankstesnius darbus, komandos sudėtį, įskaitant ir gyvenimo aprašymus, įrodančią, kad turi reikalingą patirtį vandens tyrimų srityje,

 - jie turi visas Europos Sąjungos valstybes apimančią tinklą.

- 4 Antrojo etapo pabaigoje sutartį nusprendžiama sudaryti su vienu iš pirmiau atrinktų asmenų, atsižvelgiant į šiuos kriterijus:
 - pasiūlymo apipavidalinimas, aiškumas ir kokybė,

— techninio darbo pobūdžio supratimas ir išmanymas (atitinkamos patirties mokslo apie vandenį srityje įrodymas, nurodant įgytą kvalifikaciją, anksčiau atliktus darbus, siūlomos komandos sudėtį, įskaitant ir gyvenimo aprašymus),

— pasiūlymo kaina.

5 Ieškovė savo pasiūlymą pristatė 1996 m. Rugsėjo mėnesį.

6 1997 m. sausio 7 d. laišku Komisija informavo ieškovę, kad jos pasiūlymas nebuvo pasirinktas.

7 1997 m. sausio 13 ir 31 d. bei vasario 15 d. laiškais ieškovė paprašė Komisijos nurodyti jos pasiūlymo atmetimo motyvus.

8 1997 m. kovo 13 d. Komisija į šį prašymą atsakė nurodydama, kad ieškovės pasiūlymas buvo atmestas dėl to, jog ši neįvykdė techniniame priede nurodytos sąlygos – neturėjo pakankamos patirties vandens tyrimų srityje; Komisija pabrėžė, kad tarp paraiškas pateikusių dalyvių ieškojo tokių, kurie turėjo patirties vandens valymo įrenginių tyrimo, plėtros ir projektavimo srityje. Be to, nors ši aplinkybė ir nebuvo lemianti, ieškovė neturėjo pakankamai žinių apie visą Europos Sąjungos teritoriją bei galimybes ją aprėpti.

- 9 1997 m. kovo 20 d. laišku ieškovė Komisijai nurodė, jog, viena vertus, iš jos pateiktos informacijos aišku, kad ji turėjo didelę patirtį vandens tyrimų ir geriamo vandens vandenvalos srityse ir, kita vertus, techniniame priede tarp kriterijų nebuvo minima patirtis vandens valymo įrenginių tyrimo, plėtos ir projektavimo srityje.
- 10 1997 m. balandžio 10 d. laišku Komisija ieškovei nurodė, kad sąvoka „pakankama patirtis vandens tyrimų srityje“ turėjo būti suprantama kaip reiškianti ir patirtį vandenvalos įrenginių projektavimo srityje. Komisija tikėjosi, kad pasiūlymus pateikę asmenys savo žiniomis papildys jos pareigūnų vandens administravimo ir reglamentavimo srityje turimas žinias, ypač kiek tai susiję su jos siūlomų tam tikrų cheminių medžiagų standartų techninėmis bei finansinėmis pasekmėmis vandenvalos įrenginių projektavimo ir veikimo srityse. Be to, Komisija priminė, kad ieškovės paraiška sunkiai atitiko reikalavimą turėti pakankamai žinių apie visą Europos Sąjungos teritoriją bei turėti galimybę ją aprėpti.
- 11 1997 metais ieškovė pateikė skundą Europos ombudsmenui. Šis skundas buvo atmestas 1997 m. gruodžio 3 d. sprendimu. 1997 m. gruodžio 7 d. ir 1998 m. vasario 20 d. laiškais ieškovė Europos ombudsmeno prašė pakeisti savo poziciją. 1998 m. kovo 24 d. sprendimu šis prašymas buvo atmestas. 1998 m. kovo 30 d. ir 1999 m. sausio 12 d. sprendimais ieškovė iš naujo paprašė Europos ombudsmeno peržiūrėti sprendimą. 1999 m. gegužės 6 d. šis prašymas vėl buvo atmestas.
- 12 1999 m. rugsėjo 20 d. ieškovė kreipėsi į Komisijos pirmininką su prašymu atlyginti žalą, kurią ji tariamai patyrė, ir paprašė teisės susipažinti su konkurso dokumentais. 2000 m. sausio 11 d. laišku šie prašymai buvo atmesti.

- 13 Savo pačios jėgomis gavusi vienos iš konkurso dalyvių, bendrovės *EDC*, kuriai buvo leista dalyvauti antrajame etape, pasiūlymą, kuriame nebuvo pateikiama vandenvalos įrenginių projektavimo įrodymų, ieškovė 2000 m. liepos 22 d. iš naujo pasiskundė ombudsmenui. 2001 m. vasario 15 d. laišku ombudsmenas ieškovę informavo, kad jis Komisijos paprašė iki 2001 m. kovo 31 d. pateikti tam tikrą informaciją. Komisija šį prašymą įvykdė.
- 14 2001 m. spalio 22 d. ombudsmenas priėmė sprendimą dėl 2000 m. liepos 22 d. ieškovės skundo (toliau – ombudsmeno sprendimas). Šiame sprendime jis nurodė, kad, atsižvelgiant į tai, jog, pirma, Komisija savo sprendimą grindė skelbime apie konkursą nenurodytu kriterijumi ir atrankos procedūra nebuvo skaidri, bei, antra, tai, kad po pirmojo etapo buvo nuspręsta du pasiūlymus (juos pateikė bendrovės *EDC* ir *Eunice*), kuriuose nebuvo pateikiama įrodymų apie bendrovių patirtį projektuojant vandenvalos įrengimus, svarstyti antrajame etape, pripažintina, kad Komisija diskriminavo ieškovę. Ombudsmenas teigė, kad šie du blogo administravimo atvejai turėjo būti kritiškai įvertinti.
- 15 2001 m. lapkričio 12 d. ieškovė Komisijai nusiuntė dar vieną prašymą atlyginti žalą. Ji šį prašymą atmetė 2002 m. sausio 31 dieną.
- 16 2002 m. kovo 25 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu prašymu ieškovė, remdamasi Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 94 straipsnio 2 dalimi, pateikė prašymą dėl nemokamos teisinės pagalbos, paduodant ieškinį prieš Komisiją dėl žalos atlyginimo.

- 17 2002 m. gruodžio 13 d. nutartimi *Ehcon prieš Komisiją* (T-90/02 AJ, nepaskelbta Rinkinyje) Pirmosios instancijos teismo antrosios kolegijos pirmininkas šį prašymą atmetė.

Procesas ir šalių reikalavimai

- 18 Ši byla buvo pradėta ieškovės ieškiniu, kurį Pirmosios instancijos teismo kanceliarija gavo 2004 m. balandžio 8 dieną.
- 19 2004 m. liepos 29 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu atskiru dokumentu Komisija pareiškė prieštaravimą dėl priimtumo pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 114 straipsnio 1 dalį.
- 20 Ieškovė savo pastabas dėl šio prieštaravimo pateikė 2004 m. rugpjūčio 30 dieną.
- 21 Ieškovė savo ieškinyje Pirmosios instancijos teismo prašo:

- priteisti iš Komisijos 243 900 eurų ir pagal įstatymą priskaičiuotus delspinigius,

- nepatenkinus pirmojo reikalavimo, priteisti iš Komisijos 40 400 eurų ir pagal įstatymą priskaičiuotus delspinigius,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

22 Prieštaravime dėl priimtino Komisija Pirmosios instancijos teismo prašo:

— atmesti ieškinį kaip nepriimtina,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

23 Savo pastabose dėl pareikšto prieštaravimo dėl priimtino ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

— pripažinti prieštaravimą dėl priimtino nepagrįstu,

— nepatenkinus pirmojo reikalavimo, prieštaravimą dėl priimtino atmesti,

— priteisti iš Komisijos su šia proceso stadija susijusias išlaidas.

Dėl teisės

- 24 Pagal Procedūros reglamento 114 straipsnio 1 dalį, jei viena šalis to prašo, Pirmosios instancijos teismas gali priimti sprendimą dėl priimtino, nenagrinėdamas bylos iš esmės. Pagal šio straipsnio 3 dalį likusi proceso dalis vyksta žodžiu, išskyrus atvejus, kai Pirmosios instancijos teismas nusprendžia kitaip.
- 25 Pagal Procedūros reglamento 111 straipsnį, jeigu Pirmosios instancijos teismas akivaizdžiai neturi jurisdikcijos nagrinėti ieškinį arba jeigu ieškinys yra akivaizdžiai nepriimtinas, arba akivaizdžiai neturi jokio teisinio pagrindo, išklausęs generalinį advokatą, Pirmosios instancijos teismas gali motyvuota nutartimi ir nesiimdamas jokių kitų veiksmų nagrinėjamoje byloje priimti sprendimą dėl šio ieškinių.
- 26 Pirmosios instancijos teismas mano, kad šiuo atveju bylos medžiagoje yra užtektinai informacijos ir jis gali priimti sprendimą nesiimdamas jokių kitų veiksmų.

Šalių argumentai

- 27 Komisija reiškia prieštaravimą dėl viso ieškinių priimtino, nes, jos teigimu, suėjo Teisingumo Teismo statuto 46 straipsnyje nustatytas senaties terminas.
- 28 Ji teigia, kad pagal teismų praktiką įvykis, nuo kurios skaičiuojamas senaties terminas, yra žalos atsiradimo momentas (2002 m. liepos 18 d. Teisingumo Teismo

nutartis *Autosalone Ispra dei Fratelli Rossi prieš Komisiją*, C-136/01 P, Rink. p. I-6565, 30 punktas). Be to, senaties termino eigą sustabdo tik ieškinio pateikimas Bendrijos teismui arba ankstesnis kreipimasis į kompetentingą Bendrijos instituciją; pastaruoju atveju senaties termino eiga sustabdoma, tik jei tokį kreipimąsi lydi per, atsižvelgiant į aplinkybes, EB 230 ar EB 232 straipsniuose numatytus terminus pareikštas ieškiny (1973 m. balandžio 5 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Giordano prieš Komisiją*, 11/72, Rink. p. 417, 6 punktas; 1995 m. rugsėjo 18 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Nölle prieš Tarybą ir Komisiją*, T-167/94, Rink. p. II-2589, 30 punktas ir 2001 m. rugsėjo 19 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Jestädt prieš Tarybą ir Komisiją*, T-332/99, Rink. p. II-2561, 47 punktas).

- 29 Išskyrus išlaidas, kurias ieškovė patyrė rinkdama tariamai neteisėto Komisijos elgesio įrodymus, visa kita ieškovės prašoma atlyginti žala atsirado tada, kai Komisija 1997 m. sausio 7 d. oficialiai ją informavo apie pasiūlymo atmetimą. O dėl pastarųjų išlaidų Komisija teigia, kad 1997 m. kovo 25 d. faksimilėje ieškovė nurodė turinti pakankamai Komisijos atsakomybės įrodymų. Todėl, jos nuomone, vėliau patirtų išlaidų nereikia atlyginti.
- 30 Komisijos teigimu, šis ieškiny yra atmestinas, nes jis buvo pareikštas 2004 m. balandžio 8 d., t. y. praėjus dvejiems metams po to, kai pasibaigė penkerių metų senaties terminas. Komisija taip pat pastebi, kad ieškovė prašymą atlyginti žalą Komisijos tarnyboms padavė 1999 m. rugsėjo 21 d.; 2000 m. sausio 11 d. šis prašymas buvo atmestas, tačiau per EB 230 ar EB 232 straipsnyje numatytus terminus nebuvo pareikštas ieškiny, kuris būtų sustabdęs senaties termino skaičiavimą. Tas pats taikoma ir 2001 m. lapkričio 12 d. ieškovės paduotam prašymui, kurį Komisija atmetė 2002 m. sausio 31 dieną.
- 31 Galiausia Komisija nurodo, kad ieškovė suprato, jog praleido senaties terminą – tai aišku iš 1999 m. sausio 12 d. ir gegužės 10 d. laiškų ombudsmeniui.

- 32 Ieškovė teigia, kad visas ieškinys yra priimtinas.
- 33 Pirmiausia ji teigia, kad senaties terminas pradedamas skaičiuoti tik nuo to momento, kai suinteresuotasis asmuo sužino aplinkybes, dėl kurių jis turi teisę į žalos atlyginimą. Atsakydama į pakartotinius ieškovės prašymus paaiškinti, kodėl jos pasiūlymas buvo atmestas pirmajame konkurso etape, Komisija visuomet paaiškino, kad ieškovė neturėjo pakankamos vandens tyrimų patirties, o šis kriterijus apėmė ir vandenvalos įrengimų projektavimą. Iš to darytina išvada, kad Komisija suklaidino ieškovę, todėl iki pat 2000 metų, kai savo pačios jėgomis jai pavyko gauti kito į antrą etapą pakviesto konkurso dalyvio pasiūlymą, nežinojo, kad priimant šį sprendimą ji buvo diskriminuojama.
- 34 Teisingumo Teismas jau yra konstatavęs, kad jei viena iš šalių kitai šaliai pateikia klaidingus duomenis, klaidingą informaciją pateikusi šalis neturi teisės remtis senaties terminu prieš suklaidintą šalį. Todėl griežto senaties termino taikymas prieštarautų teisinio saugumo ir tinkamo teisingumo vykdymo principams (1998 m. gruodžio 1 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Levez*, C-326/96, Rink. p. I-7835).
- 35 Ieškovė teigia, kad vadovaujantis logika ir teisingumu, pagal principą *contra non valentem agere non currit praescriptio* reikia manyti, kad senaties termino eiga buvo sustojusi iki 2001 m. spalio 22 d., kai ombudsmenas atsakydamas į ieškovės skundą pripažino, kad atrodo, Komisija diskriminavo pasiūlymus pateikusius asmenis. Iki šios datos joks ieškinys prieš Komisiją nebūtų buvęs patenkintas dėl įrodymų trūkumų. Tai patvirtina ir ta aplinkybė, kad ombudsmenas atmetė ankstesnius ieškovės skundus.

- 36 Antra, ieškovė teigia, kad jos prašoma atlyginti žala neatsirado Komisijos sprendimo atmesti jos pasiūlymą priėmimo dieną. Tik vėlesniais metais ji patyrė tęstinę žalą dėl to, kad negalėjo panaudoti savo patirties. Taip pat ir žala, kurią ji patyrė dėl to, kad su kitu konkurso dalyviu buvo pasirašyta antra viešoji paslaugų pirkimo sutartis, atsirado tik tos sutarties pasirašymo dieną, t. y. 2000 m. lapkričio 30 dieną. Galiausiai įkalčių prieš Komisiją rinkimo ir skundo ombudsmenui pateikimo išlaidos buvo patirtos tik 2000 metais.
- 37 Trečia, ieškovė teigia, kad 2002 m. kovo 25 d. ieškovė pateikė prašymą dėl nemokamos teisinės pagalbos, paduodant ieškinį prieš Komisiją. Kadangi Pirmosios instancijos teismas šį prašymą atmetė, ieškovė dėl finansinių priežasčių negalėjo pareikšti ieškinio iki šio ieškinio pateikimo dienos.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 38 Teisingumo Teismo statuto 46 straipsnyje numatoma:

„Bylos prieš Bendrijas su deliktine atsakomybe susijusiais klausimais nebekeliamos praėjus penkeriems metams po tokio įvykio, dėl kurio norima bylą iškelti. Ieškinio senaties terminas nutraukiamas, jei byla pradama nagrinėti Teisme arba jei prieš iškeliant tokią bylą nukentėjusioji šalis paduoda prašymą atitinkamai Bendrijų institucijai. Pastaruoju atveju byla turi būti iškelta per EB sutarties 230 straipsnyje ir EAEB sutarties 146 straipsnyje nustatytą dviejų mėnesių laikotarpį; tam tikrais atvejais taikomos EB sutarties 232 straipsnio antrosios pastraipos ir EAEB sutarties 148 straipsnio antrosios pastraipos nuostatos.“

39 Iš teismų praktikos aišku, kad EB 288 straipsnio antrojoje pastraipoje nustatoma, jog deklaratyvi Bendrijos atsakomybė atsiranda ir padaryta žala atlyginama, kai įvykdomos visos šios sąlygos: institucijai priskiriamas elgesio neteisėtumas, padarytos žalos tikrumas ir priežastinis ryšys tarp institucijos elgesio ir patirtos žalos (1982 m. sausio 27 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Birra Wührer prieš Tarybą ir Komisiją*, 256/80, 257/80, 265/80, 267/80 ir 5/81, Rink. p. 85, 9 punktas ir 1999 m. rugpjūčio 4 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Fratelli Murri prieš Komisiją*, T-106/98, Rink. p. II-2553, 25 punktas), o senaties termino eiga pradama skaičiuoti nuo to momento, kai įvykdomos visos žalos atlyginimui būtinos sąlygos, ir pirmiausia yra konkreti žala, kurią reikia atlyginti (šia prasme žr. minėto sprendimo *Birra Wührer prieš Tarybą ir Komisiją* 9 ir 10 punktus).

40 Pažymėtina, kad šioje byloje ieškovė siekia kitokios žalos atlyginimo.

41 Iš esmės ji prašo atlyginti:

- 158 400 eurų žalą, atsiradusią netekus pelno, kurį ji būtų gavus, jei sutartis būtų sudaryta su ja (toliau – žala patirta dėl to, kad nebuvo sudaryta sutartis)

- žalą, padarytą jos, kaip ekspertės, įvaizdžiui vandens tyrimų srityje, žalą atsiradusią dėl darbo krūvio sumažėjimo ir dėl to prarastos galimybės plėsti savo žinias vandens tyrimų srityje bei būtinybės pradėti gilintis į kitą sritį, kuri

vertinama mažiausiai 60 000 eurų (toliau – žala dėl pakenkimo reputacijai, darbo krūvio sumažėjimo, prarastos galimybės išplėsti žinias vandens tyrimų srityje ir būtinybės gilintis į kitą sritį)

- žalą, atsiradusią dėl prarastos galimybės sudaryti vėlesnę sutartį, kurią 2000 m. lapkričio 20 d. buvo nuspręsta sudaryti su *Haskoning*, vertinamą 10 % nuo šios įmonės grynojo pelno arba 25 500 eurų (toliau – žala dėl prarastos galimybės sudaryti vėlesnę sutartį).

42 Nepatenkinus šių reikalavimų dėl žalos atlyginimo, ieškovė prašo atlyginti:

- žalą, atsiradusią dėl prarastos galimybės laimėti šį konkursą, apskaičiuotą įvertinant tai, kad po pirmojo etapo į antrąjį pateko šešios įmonės, kaip 1/6 nuo grynojo pelno, kurį būtų atnešusi ši sutartis, t. y. 25 400 eurų (toliau – žala dėl prarastos galimybės laimėti konkursą),
- išlaidas, patirtas dalyvaujant pradiniam konkurse, kurios vertinamos 10 000 eurų (toliau – dalyvavimo konkurse išlaidos),
- išlaidas, patirtas pateikiant skundus ombudsmenui ir siekiant surinkti įkalčius prieš Komisiją, vertinamas 4 000 eurų (toliau – išlaidos dėl skundų ombudsmenui ir įkalčių rinkimo išlaidos).

Dėl žalos, kuri atsirado ieškovės paraiškos atmetimo dieną

- 43 Manytina, kad žala, patirta dėl to, jog nebuvo sudaryta sutartis, žala, atsiradusi dėl prarastos galimybės laimėti aptariamą konkursą, dalyvavimo konkurse išlaidos ir žala dėl pakenkimo reputacijai, darbo krūvio sumažėjimo, prarastos galimybės išplėsti žinias vandens tyrimų srityje bei būtinybės gilintis į kitą sritį atsirado tą dieną, kai Komisija atmetė ieškovės pasiūlymą. Šis atmetimas, be kita ko, buvo ir įvykis Teisingumo Teismo statuto 46 straipsnio prasme, dėl kurio buvo paduotas šis ieškinys dėl atsakomybės.
- 44 Be to, primintina, kad dėl šio atsisakymo buvo nuspręsta 1997 m. sausio 7 d. Komisijos sprendimu, kurio argumentus, ieškovės prašymu, Komisija pateikė 1997 m. kovo 13 d. laišku. Taip pat reikia konstatuoti, kad ieškovė su šiais argumentais susipažino vėliausiai 1997 m. kovo 20 d., kai išsiuntė Komisijai laišką, kuriame buvo minimas pastarosios 1997 m. kovo 13 d. laiškas.
- 45 Iš to darytina išvada, kad visos šios žalos atlyginimui būtinos sąlygos buvo įvykdytos vėliausiai 1997 m. kovo 20 d., todėl penkerių metų senaties terminas vėliausiai baigėsi 2002 m. kovo 20 dieną.
- 46 Ta aplinkybė, jog 1999 m. rugsėjo 20 d. ir 2001 m. lapkričio 12 d. ieškovė pateikė Komisijai du prašymus dėl tariamai patirto žalos atlyginimo, nekeičia šios išvados, nes po tų prašymų nebuvo pateikta ieškinių EB 230 ar EB 232 straipsnių pagrindu.

- 47 Iš tiesų pagal Teisingumo Teismo statuto 46 straipsnį senaties termino eiga sustoja tik pateikus ieškinį Bendrijos teismui arba ankstesnį kreipimąsi į kompetentingą Bendrijos instituciją; pastaruoju atveju senaties termino eiga sustabdoma, tik jei tokį kreipimąsi lydi per, atsižvelgiant į aplinkybes, EB 230 ar EB 232 straipsniuose numatytus terminus pareikštas ieškinys (28 punkte minėto sprendimo *Giordano prieš Komisiją* 6 punktas; 1998 m. lapkričio 25 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Steffens prieš Tarybą ir Komisiją*, T-222/97, Rink. p. II-4175, 35 ir 42 punktai bei 28 punkte minėtos nutarties *Jestädt prieš Tarybą ir Komisiją* 47 punktas).
- 48 Iš to darytina išvada, kad 2004 m. balandžio 8 d., tai yra praėjus daugiau kaip septyneriems metams po 1997 m. kovo 20 d., kurią pradėjo eiti senaties terminas, paduotas ieškinys tiek, kiek jame prašoma atlyginti šią žalą, pripažintinas paduotu praleidus senaties terminą ir todėl nepriimtinas.
- 49 Šios išvados negali pakeisti nė vienas iš ieškovės pateikiamų argumentų.
- 50 Pirmiausia ieškovė teigia, kad ji neturėjo galimybės suprasti, jog Komisija elgėsi neteisėtai iki 2000 metų, kai ji gavo kito į antrą etapą pakviesto konkurso dalyvio pasiūlymą, iš kurio paaiškėjo, kad šis neturėjo vandenvalos įrenginių projektavimo patirties. Nepatikslindama konkrečios šio dokumento gavimo datos, ieškovė teigia, kad vadovaujantis logika ir teisingumu reikia manyti, jog senaties terminą reikia skaičiuoti nuo 2001 m. spalio 22 d., kai ombudsmenas, remdamasis šiuo dokumentu, priėmė sprendimą, nes iki šios datos ieškovė neturėjo jokių įkalčių prieš Komisiją, ir bet koks ieškinys prieš ją būtų iš anksto buvęs pasmerktas pralaimėjimui.

- 51 Primintina, kad neteisėtas elgesys, kuriuo ieškovė kaltina Komisiją ir apie kurį ji sužinojo pavėluotai, iš esmės yra tariamas, pirma, nepaskelbto skelbime apie konkursą ir, antra, diskriminuojamai taikyto ieškovės atžvilgiu atrankos kriterijaus – patirties konstruojant vandenviros įrenginius – reikalavimo naudojimas.
- 52 Dėl neteisėto elgesio taikant ginčijamą kriterijų, išnagrinėjus byloje esančią medžiagą, galima daryti išvadą, jog ieškovė žinojo, kad jos pasiūlymas buvo atmestas remiantis 1997 m. kovo 13 d. Komisijos laiške išdėstytais kriterijais. Todėl konstatuotina, kad savo 1997 m. kovo 20 d. laiške ji ginčijo Komisijos argumentus teigdama, jog turėjo daug patirties vandens tyrimų srityje ir jog patirtis vandens valymo įrenginių projektavimo srityje nebuvo paminėta tarp atrankos kriterijų. Iš to ieškovė darė išvadą, kad ji buvo nepagrįstai pašalinta iš konkurso, tai laikė blogo administravimo atveju ir grasino neatsakius iki 1997 m. balandžio 10 d. imtis tolesnių veiksmų. Šį reikalavimą ieškovė pakartojo 1999 m. rugsėjo 20 d. Komisijos pirmininkui adresuotame prašyme atlyginti žalą, kuriame nurodė, kad, atmetus šį jos prašymą, paduos ieškinį Pirmosios instancijos teisme.
- 53 Dėl skundo, jog ginčijamas kriterijus buvo taikomas diskriminuojamai, ieškovė teigia, kad ji tik 2000 metais savo pačios jėgomis gavusi vienos iš konkurso dalyvių, bendrovės *EDC*, kuriai buvo leista dalyvauti antrajame etape, pasiūlymą sužinojo, kad ir ši bendrovė nepatenkino to kriterijaus.
- 54 Be to, kad ieškovė nepateikia jokių šios aplinkybės įrodymų, dar kartą pažymėtina, jog jau savo 1999 m. rugsėjo 20 d. laiške ji piktinosi, kad šio kriterijaus netaikydama kitiems dalyviams – o tai ji sužinojo iš Viešųjų pirkimų ir konkursų patariamojo

komiteto (*Advisory Committee on Procurement and Contracts*, toliau – ACPC) ataskaitos – Komisija pažeidė 1992 m. birželio 18 d. Tarybos direktyvos dėl viešojo paslaugų pirkimo sutarčių sudarymo tvarkos derinimo (OL L 209, p. 1) 3 straipsnio 2 dalyje įtvirtintą nediskriminavimo principą. Taip pat pabrėžtina, kad 1998 m. kovo 30 d. laiške ombudsmenui, kuriame nurodė savo 1999 m. sausio 12 d. laišką, ieškovė jau skundėsi Komisijos piktnaudžiavimu, protegavimu ir blogu administravimu. Todėl klaidingas yra ieškovės teiginys, jog apie tai, kad Komisija ginčijamą kriterijų taikė diskriminuojamai, ji sužinojo tik 2000 metais.

55 Visais atvejais iš šio sprendimo 52 punkto aišku, kad ieškovė nuo 1997 metų žinojo apie pagrindinį jos paraiškos atmetimo motyvą, t. y. vandens valymo įrenginių projektavimo patirties trūkumą, ir šį motyvą ji nuolatos ginčijo Komisijai ir ombudsmenui pateikiamuose skunduose bei šiame ieškinyje teigdama, kad šis kriterijus nebuvo nurodytas skelbime apie konkursą.

56 Todėl, net jei darytume prielaidą, kad ieškovė iš tiesų iki 2000 metų ar net iki 2001 m. spalio 22 d. nežinojo, jog ginčijamas kriterijus buvo tariamai diskriminuojamai taikomas, ši aplinkybė vis tiek nebūtų nulėmusi senaties termino pradžios skaičiavimo nuo šios datos.

57 Primintina, kad senaties termino paskirtis yra suderinti asmens, kurio teisės pažeistos, interesų apsaugą ir teisinio saugumo principą. Todėl senaties termino trukmė buvo nustatyta, *inter alia*, atsižvelgiant į laiką, reikiamą šaliai, kurios teisės buvo tariamai pažeistos, kad ji galėtų surinkti informaciją galimam ieškiniui pareikšti ir patikrinti aplinkybes, kuriomis galima grįsti šį ieškinį (28 punkte minėtos nutarties *Autosalone Ispra dei Fratelli Rossi prieš Komisiją* 28 punktą).

- 58 Todėl buvo nuspręsta, kad teiginys, jog senaties termino eiga nepradedama skaičiuoti iki tol, kol nukentėjęs asmuo tiksliai nesužino visų žalą sukėlusių aplinkybių, yra klaidingas, nes faktų žinojimas nėra viena iš sąlygų, kuri turi būti įvykdyta tam, kad prasidėtų senaties termino eiga (28 punkte minėtos nutarties *Autosalone Ispra dei Fratelli Rossi prieš Komisiją* 31 punktą).
- 59 Taip pat ir šiuo atveju aplinkybė, kad ieškovė tariamai sužinojo naują jos ieškinį pagrindžiantį faktą jau po to, kai 1997 m. kovo 13 d. ir balandžio 10 d. Komisija motyvuotai atmetė jos pasiūlymą, nors ieškovė iš pat pradžių ginčijo pagrindinį šio atmetimo, kuris šioje byloje ir yra žalą sukėlęs įvykis, motyvą, nėra pagrindas senaties termino eigą pradėti skaičiuoti nuo tos dienos, kurią ieškovė sužinojo šią informaciją.
- 60 Šią išvadą pagrindžia ir tai, kad 2000 metais, kai, anot ieškovės, ji gavo vienos iš konkurso dalyvių, kuri buvo pasirinkta pasibaigus atrankos etapui, pasiūlymą ir net tą dieną, kai, ieškovės teigimu, ji surinko pakankamai įrodymų ieškiniui dėl žalos atlyginimo pareikšti, t. y., kai 2001 m. spalio 22 d. ombudsmenas priėmė Komisiją kritikuojantį sprendimą, penkerių metų senaties terminas dar buvo nepraejęs.
- 61 Iš to darytina išvada, kad kitaip nei tuo atveju, kai ieškovas negali pareikšti ieškinio per protingą terminą dėl to, kad per vėlai sužino apie žalą sukėlusį įvykį, šioje byloje nėra pagrindo nustatyti, jog ieškinio padavimo senaties terminas sueina vėliau už įprastą datą (šia prasme žr. 1985 m. lapkričio 7 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Adams prieš Komisiją*, 145/83, Rink. p. 3539, 50 ir 51 punktą ir 28 punkte minėtos nutarties *Autosalone Ispra dei Fratelli Rossi prieš Komisiją* 32 punktą).

- 62 Antra, ieškovės argumentas, kad Komisija yra atsakinga už tai, jog praėjo ieškinio senaties terminas, nes ji ieškovei pateikė klaidingą informaciją, ketindama nuslėpti tariamai neteisėtą konkurso procedūrą, taip pat negali būti priimtas.
- 63 Tiesa, kad Teisingumo Teismas, nagrinėdamas su 1975 m. vasario 10 d. Tarybos direktyva 75/117/EEB dėl valstybių narių įstatymų, skirtų vienodo vyrų ir moterų darbo užmokesčio principo taikymui, suderinimo (OL L 45, p. 19) susijusį klausimą, nusprendė, jog nacionalinė taisyklė, numatanti draudimą be išimties darbuotojui išsiieškoti iš darbdavio nesumokėtą atlyginimo dalį arba prisiteisti vienodo darbo užmokesčio principo pažeidimu padarytą žalą, kai ieškinys paduodamas pavėluotai dėl to, kad darbdavys sąmoningai jam pateikė klaidingą informaciją, pažeidžia Bendrijos teisę (šio sprendimo 34 punkte minėto sprendimo *Levez* 34 punktą).
- 64 Tačiau, net ir darant prielaidą, kad tame sprendime Teisingumo Teismas nustatė bendrąją taisyklę, ji nebūtų taikoma šioje byloje.
- 65 Kitaip nei minėtoje byloje, net jei darytume prielaidą, kad Komisija sąmoningai suklaidino ieškovę teigdama, kad jos pasiūlymas buvo atmestas iš esmės dėl to, jog ši neturėjo patirties vandenvalos įrenginių projektavimo srityje, šie Komisijos veiksmai netrukdytų ieškovei paduoti ieškinį per protingą terminą.
- 66 Viena vertus, iš pirmiau išdėstytų aplinkybių aišku, jog ieškovė buvo susipažinusi su 1997 m. kovo 13 d. Komisijos motyvuotu atsakymu, kad jos pasiūlymas atmestas dėl to, kad netenkino kriterijaus turėti patirties vandenvalos įrenginių projektavimo

sirtyje, ir nuo pradžių ginčijo šio kriterijaus teisėtumą, ir tai ji daro šiame ieškinyje. Kita vertus, net jei priėmus argumentą, kad Komisijos elgesys galėjo ieškovei trukdyti sužinoti apie tariamo Komisijos diskriminavimo jos atžvilgiu atvejį, konstatuotina, kad ieškovė šiuo faktu jau rėmėsi savo 1999 m. rugsėjo 20 d. laiške Komisijai, jį grįsdama ACOC ataskaita, ir ji pati pripažįsta, kad apie šią aplinkybę sužinojo 2000 metais gavusi bendrovės EDC pateiktą pasiūlymą. Vėliausiai tada ieškovė žinojo visas aplinkybes, kurios, jos teigimu, yra būtinos pareikšti ieškinį. Todėl negalima sutikti su teiginiu, kad šis ieškinyje buvo pavėluotai pareikštas tik dėl tokio Komisijos elgesio, arba toks elgesys buvo lemianti priežastis, nes ieškovė turėjo galimybę laiku paduoti ieškinį net ir po to, kai ombudsmenas priėmė savo sprendimą.

- 67 Trečia, priešingai nei teigia ieškovė, negalima sutikti su tuo, kad žala, atsiradusi dėl pakenkimo reputacijai, darbo krūvio sumažėjimo, prarastos galimybės išplėsti žinias vandens tyrimų srityje ir būtinybės gilintis į kitą sritį, buvo tęstinė. Iš tiesų, nors iš nusistovėjusios teismų praktikos aišku, kad senaties terminas taikomas tik veiksams, įvykusiems anksčiau kaip prieš penkerius metus iki senaties termino eigą sustabdžiusio veiksmo atsiradimo, ir nedaro įtakos vėliau atsiradusioms teisėms (šia prasme žr. 1997 m. balandžio 16 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Hartmann prieš Tarybą ir Komisiją*, T-20/94, Rink. p. II-595, 132 punktą ir 2002 m. vasario 7 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Kustermann prieš Tarybą ir Komisiją*, T-201/94, Rink. p. II-415, 64 punktą), ši išimtinė taisyklė taikoma tik tuomet, kai įrodoma, jog žala buvo ir toliau daroma kiekvieną dieną po ją sukėlusio veiksmo. Šiuo atveju taip nėra, nes pirmiau aptarta žala, jei ją laikysime tikra, buvo padaryta ieškovės pasiūlymo atmetimo momentu, nors jos visą dydį buvo galima nustatyti tik vėliau.

- 68 Ketvirta, šis ieškinyje netampa priimtinas ir dėl ieškovės argumento, kad prieš paduodama šį ieškinį ji neturėjo finansinių galimybių pareikšti ieškinį Komisijai.

- 69 Primintina, kad pagal Procedūros reglamento 94 straipsnio 1 dalį, jei viena iš šalių visiškai arba iš dalies negali apmokėti bylinėjimosi išlaidų, ji bet kuriuo metu gali kreiptis dėl nemokamos teisinės pagalbos. Tai, kad ieškovė neturėjo pakankamai lėšų, nepateisina vėlavimo paduoti ieškinį.
- 70 Atsižvelgiant į tai, kad 2002 m. kovo 25 d. ieškovė pateikė prašymą dėl nemokamos teisinės pagalbos, kurį Pirmosios instancijos teismas atmetė 2002 m. gruodžio 13 d. nutartimi, pastebėtina, jog ieškovė žinojo apie šią procedūrą, bet neįrodė, kad jai reikėjo nemokamos teisinės pagalbos.
- 71 Iš to darytina išvada, kad, kaip nurodyta šio sprendimo 43 ir 48 punktuose, šio ieškinio senaties terminas yra praleistas, todėl ieškinys yra nepriimtinas tiek, kiek jame prašoma atlyginti žalą, patirtą dėl to, kad nebuvo sudaryta sutartis, kad buvo prarasta galimybė laimėti šį konkursą, taip pat žalą, patirtą dėl dalyvavimo konkurse išlaidų ir žalą dėl pakenkimo reputacijai, darbo krūvio sumažėjimo, prarastos galimybės išplėsti žinias vandens tyrimų srityje ir būtinybės gilintis į kitą sritį.

Dėl kitos žalos

- 72 Dėl žalos, patirtos atseit praradus galimybę sudaryti vėlesnę sutartį, ir išlaidų dėl skundų ombudsmenui bei įkalčių rinkimo Pirmosios instancijos teismas mano, kad pirmiausiai reikia išnagrinėti, ar ieškovės prašymas yra pagrįstas (šia prasme žr. 2002 m. vasario 26 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Taryba prieš Boehringer*, C-23/00 P, Rink. p. I-1873, 51 ir 52 punktus ir 2004 m. kovo 23 d. Sprendimo *Prancūzija prieš Komisiją*, C-233/02, Rink. p. I-2759, 26 punktą).

- 73 Pirmiausiai ieškovė teigia, kad tariamai neteisėtas jos pasiūlymo atmetimas aptariamo konkurso metu padarė žalą dėl to, kad ji prarado galimybę vėliau sudaryti kitą sutartį, kuri 2000 m. lapkričio 30 d. buvo sudaryta su bendrove *Haskoning* (toliau — kita sutartis). Ji teigia, kad ši sutartis buvo sutarties, dėl kurios buvo paskelbtas 1996 m. rugpjūčio 10 d. konkursas (toliau – pirmoji sutartis) tąsa, ir kad dėl to ji atsidūrė nepagrįstai blogesnėje padėtyje negu bendrovė *Haskoning*, su kuria jau buvo sudaryta pirmoji sutartis.
- 74 Antra, ieškovė teigia, kad ji taip pat patyrė žalą rinkdama įkalčius prieš Komisiją; pirmiausia tai susiję su išlaidomis gaunant bendrovei *EDC* pateiktą pasiūlymą bei pateikiant skundus ombudsmenui.
- 75 Pagal nusistovėjusią teismų praktiką tam, kad galima būtų taikyti Bendrijos deliktinę atsakomybę, reikia, jog būtų įvykdytos visos šios sąlygos: Bendrijos institucijai priskiriamo elgesio neteisėtumas, padarytos žalos tikrumas ir konkretumas bei priežastinis ryšys tarp institucijos elgesio ir patirtos žalos (žr., *inter alia*, 1999 m. liepos 9 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *New Europe Consulting ir Brown prieš Komisiją*, T-231/97, Rink. p. II-2403, 29 punktą). Jei bent viena iš šių sąlygų neįvykdoma, visas ieškinys turi būti atmestas nenagrinėjant kitų šios atsakomybės atsiradimo sąlygų (1994 m. rugsėjo 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *KYDEP prieš Tarybą ir Komisiją*, C-146/91, Rink. p. I-4199, 81 punktą ir 1999 m. spalio 14 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Atlanta prieš Europos Bendrijas*, C-104/97 P, Rink. p. I-6983, 65 punktą).
- 76 Pirmiausiai kalbant apie žalą, tariamai patirtą dėl prarastos galimybės sudaryti kitą pirkimo sutartį, pirma, reikia priminti, kad ieškovė nepateikia jokių įrodymų, jog 2000 m. konkurso objektas buvo 1996 m. rugpjūčio 10 d. konkurso objekto tąsa, ar

kad tarp šių dviejų konkursų yra koks nors ryšys. Todėl negalima nustatyti net menkiausio priežastinio ryšio tarp tariamai neteisėto ieškovės pasiūlymo atmetimo pirmojo konkurso metu ir žalos, kurią ieškovė patyrė dėl prarastos galimybės sudaryti kitą sutartį.

- 77 Kita vertus, prarastą galimybę sudaryti kitą sutartį galima laikyti tikra ir konkrečia žala tik tuomet, jei, nesant tariamai neteisėto Komisijos elgesio, nekiltų jokių abejonių, jog su ieškove būtų buvusi sudaryta pirmoji sutartis. Pabrėžtina, kad tokių viešųjų konkursų, apie kuriuos kalbama šioje byloje, atveju perkančioji organizacija turi didelę diskrecijos teisę spręsti dėl konkurso nugalėtojo. Todėl ieškovė negali būti tikra, kad net jeigu ir būtų patekusi į antrąjį konkurso etapą, su ja būtų sudaryta pirmoji sutartis (šia prasme žr., šio sprendimo 75 punkte minėto sprendimo *New Europe Consulting ir Brown prieš Komisiją* 51 punktą), taigi net nebūtina tikrinti, ar ji įvykdė skelbime apie konkursą nurodytas sąlygas.
- 78 Iš to darytina išvada, kad net ir darant prielaidą, jog ieškovė galėjo prarasti galimybę sudaryti pirmąją sutartį dėl to, kad jai nebuvo leista dalyvauti antrame pirmojo konkurso etape ir dėl to patyrė žalą, kurios ieškinio senaties terminas bet kuriuo atveju jau yra suėjęs, vien šios prarastos galimybės nepakanka tam, kad galima būtų nuspręsti, jog ieškovė patyrė tikrą ir konkrečią žalą dėl to, kad neteko galimybės sudaryti kitą sutartį, net ir darant prielaidą, jog yra pakankamas ryšys tarp pirmosios ir antrosios sutarties.
- 79 Dėl žalos, atsiradusios renkant įrodymus, pirmiausia gaunant bendrovės *EDC* pateiktą pasiūlymą, primintina, kad su teisminiu procesu susijusios šalių išlaidos nelaikomos žala, nepatenkančia į bylinėjimosi išlaidas (šia prasme žr., 1999 m. birželio 10 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Montorio*, C-334/97, Rink. p. I-3387, 54 punktą). Be to, Pirmosios instancijos teismas yra nusprendęs, kad

net jei paprastai prieš teisminį ginčo nagrinėjimo etapą atliekamas didelis teisinis darbas, primintina, jog „procesu“ laikomas tik procesas Pirmosios instancijos teisme, bet ne ikiteisminė stadija. (šia prasme žr. 2002 m. sausio 24 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Groupe Originy prieš Komisiją*, T-38/95 DEP, Rink. p. II-217, 29 punktą ir jame minimą teismų praktiką). Todėl, jei tokios išlaidos būtų pripažintos žalos atlyginimu pareiškus atitinkamą ieškinį, tai prieštarautų principui, pagal kurį iki teismo proceso patirtos išlaidos yra neatlyginamos.

80 Iš to darytina išvada, kad ieškovė savo ieškinyje dėl žalos atlyginimo nepagrįstai prašo atlyginti žalą, kurią ji tariamai patyrė prieš šį procesą, siekdama surinkti tam tikrus įrodymus.

81 Taip pat, jei darytume prielaidą, kad ieškovės prašymą iš tiesų reiktų suprasti kaip teiginį, kad išlaidos siekiant surinkti pakankamai įrodymų buvo patirtos dėl to, jog Komisija neteisėtai ir pažeisdama Direktyvos 92/50 16 straipsnį ir 17 straipsnio 2 bei kitas dalis neperdavė Europos Bendrijų oficialiųjų leidinių biurui skelbimo apie sudarymo procedūros rezultatus, konstatuotina, kad ieškovė nenurodo, kaip toks perdavimas būtų jai padėjęs išvengti aptariamų išlaidų.

82 Be to, kaip jau buvo aptarta, norėdama paduoti ieškinį dėl žalos atlyginimo Pirmosios instancijos teisme, ieškovė visiškai neprivalėjo gauti bendrovės EDC pasiūlymo.

83 Galiausiai dėl žalos, kuri buvo tariamai patirta dėl skundų ombudsmenui, primintina, kad Sutartis numato ombudsmeno instituciją kaip Bendrijos teismams alternatyvų būdą piliečiams ginti savo teises. Šiam alternatyviam ir neteisminiam būdai keliami specifiniai reikalavimai, o jo tikslas nebūtinai visuomet yra toks pats kaip kreipimosi į teismą (2002 m. balandžio 10 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimas *Lamberts prieš ombudsmeną*, T-209/00, Rink. p. II-2203, 65 punktas).

84 Be to, kaip numatoma EB 195 straipsnio 1 dalyje ir 1994 m. kovo 9 d. Europos Parlamento sprendimo 94/262/EAPB, EB, Euratomas dėl ombudsmeno pareigų atlikimą reglamentuojančių nuostatų ir bendrųjų sąlygų (OL L 113, p. 15) 2 straipsnio 6 ir 7 dalyse, šių dviejų būdų negalima naudoti tuo pat metu. Nors ombudsmenui pateikti skundai nesustabdo senaties termino kreiptis į Bendrijos teismą eigos, ombudsmenas privalo sustabdyti savo tyrimą ir paskelbti, kad skundas yra nepriimtinas, jei pilietis tuo pat metu ir dėl tų pačių faktų paduoda ieškinį Bendrijos teismui. Todėl pilietis turi pasispręsti, kuris iš šių būdų geriau atitinka jo interesus (šios nutarties 83 punkte minėto sprendimo *Lamberts prieš ombudsmeną* 66 punktas).

85 Iš to darytina išvada, kad ieškovės sprendimas pateikti skundą ombudsmenui buvo jos savarankiškas sprendimas, tačiau tinkamai pareikšti ieškinį Pirmosios instancijos teisme buvo galima ir nesikreipus į ombudsmeną.

86 Tad darytina išvada, kad ieškovė neįrodė, jog tarp tariamų išlaidų skundams ombudsmenui ir neteisėtos veiklos, kuria ji kaltina Komisiją, yra koks nors ryšys. Piliečiui suteikta galimybė kreiptis į ombudsmeną negali būti laikoma būtinu veiksmu, susidūrus su Bendrijos institucijų bei organų netinkamo administravimo atveju.

- 87 Iš to, kas išdėstyta, darytina išvada, kad ieškovės reikalavimas atlyginti patirtą žalą dėl prarastos galimybės sudaryti vėlesnę sutartį ir skundų ombudsmenui bei įkalčių rinkimo išlaidas yra akivaizdžiai nepagrįstas ir atmestinas nenagrinėjant jo priimtimumo klausimo.
- 88 Todėl visas ieškinys yra atmestinas kaip iš dalies nepriimtinas, o iš dalies akivaizdžiai nepagrįstas.
- 89 Iš to darytina išvada, kad nereikia patenkinti ieškovės prašymo iškviesti liudytojus Trouwborst, Brinkman ir Söderman. Visais atvejais konstatuotina, kad šiame prašyme nenurodomi faktai, dėl kurių liudytojas turėtų būti apklaustas, ir priežastys, dėl kurių tai turėtų būti padaryta, o todėl jis neatitinka Procedūros reglamento 68 straipsnio 1 dalies antrojoje pastraipoje nustatytų sąlygų.

Dėl išlaidų

- 90 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį kiekviena pralaimėjusi šalis padengia bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašė. Kadangi Komisija prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas ir ieškovė pralaimėjo bylą, pastaroji turi jas padengti.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (trečioji kolegija)

nutaria:

- 1. Atmesti ieškinį kaip iš dalies nepriimtina, o iš dalies akivaizdžiai nepagrįstą.**
- 2. Priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.**

Priimta 2005 m. rugsėjo 14 d. Liuksemburge.

Kancleris

H. Jung

Pirmininkas

M. Jaeger